॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ भित्वा रथंभंक्त्वेत्यर्थः ॥ हत्वाअश्वानित्यसंधिपाठः ॥ रथादश्वानितिपाठांतरं ॥ वसुधास्थोभूदितिशेषः ॥ ३० ॥ तत्तिष्ठद्वसुधामितिपाठः ॥ व

राममुक्तांस्तुबाणौघान्राक्षसस्त्वच्छिनद्रणे ॥ रक्षोमुक्तांस्तुरामोवैनैकधाप्राच्छिनच्छरैः ॥ २७ ॥ बाणौघवितताःसर्वादिशश्चप्रदिश स्तथा ॥ संछन्नावसुधाचैवसमंतान्नप्रकाशते ॥ २८ ॥ ततःक्रुद्धोमहाबाहुर्धनुश्चिच्छेदसंयुगे ॥ अष्टाभिरथनाराचैःसूतंविव्याधराघ वः ॥ २९ ॥ भित्वारथंशरैरामोरथादश्वानपातयत् ॥ विरथोवसुधास्थःसमकराक्षोनिशाचरः ॥ ३० ॥ तत्तिष्ठद्वसुधांरक्षःशूलंजग्राह पाणिना ॥ त्रासनंसर्वभूतानांयुगांताग्निसमप्रभं ॥ ३१ ॥ दुरवापंमहच्छूलंरुद्रदत्तंभयंकरं ॥ जाज्वल्यमानमाकाशेसंहारास्त्रमिवाप रं ॥ ३२ ॥ यंदृष्ट्वादेवताःसर्वाभयार्ताविद्रुतादिशः ॥ विभ्राम्यचमहच्छूलंप्रज्वलंतंनिशाचरः ॥ ३३ ॥ सक्रोधात्प्राहिणोत्तस्मैराघवाय महात्मने ॥ तमापतंतंज्वलितंखरपुत्रकराच्च्युतं ॥ ३४ ॥ बाणैश्चतुर्भिराकाशेशूलंचिच्छेदराघवः ॥ सभिन्नोनैकधाशूलोदिव्यहाटकमं डितः ॥ व्यशीर्यतमहोल्केवरामबाणार्दितोभुवि ॥ ३५ ॥ तच्छूलंनिहतंदृष्ट्वारामेणाक्लिष्टकर्मणा ॥ साधुसाध्वितिभूतानिव्याहरंतिनभो गताः ॥ ३६ ॥ तंदृष्ट्वानिहतंशूलंमकराक्षोनिशाचरः ॥ मुष्टिमुद्यम्यकाकुत्स्थंतिष्ठतिष्ठेतिचाब्रवीत् ॥ ३७ ॥ सतंदृष्ट्वापतंतंतुप्रहस्यरघु नंदनः ॥ पावकास्त्रंततोरामःसंदधेतुशरासने ॥ ३८ ॥ तेनास्त्रेणहतंरक्षःकाकुत्स्थेनतदारणे ॥ संछिन्नहृदयंतत्रपपातचममारच ॥ ॥ ३९ ॥ दृष्ट्वातेराक्षसाःसर्वेमकराक्षस्यपातनं ॥ लंकामेवप्रधावंतरामबाणभयार्दिताः ॥ ४० ॥ दशरथनृपसूनुबाणवेगैरजनिचरंनि हतंखरात्मजंतं ॥ प्रददृशुरथदेवताःप्रहृष्टागिरिमिववज्रहतंयथाविकीर्णं ॥ ४१ ॥ इत्यार्षेश्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेयु० नवसप्ततितमःसर्गः ॥ ७९ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ७९ ॥ सुधां वसुधायांतिष्ठत्तद्रक्षः शूलंजग्राहेतिसंबंधः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ शूलोर्ध्वचार्दिः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥

॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ प्रधावंत प्राधावंत ॥ ४० ॥ ४१ ॥ नवम्यांपूर्वरात्रेस्यवधः ॥ कतक० ॥ ७१ ॥ इतिरामाभि० वा० यु० नवसप्ततितमःसर्गः ॥ ७९ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ७९ ॥